

16 (1065)-сон 18 апрель 2012 йил
Газета 1991 йил 1 сентябрдан чиқа бошлаган

жамият

Қорачикдаги
мехр

ПАРИ ОШИҚ
БҮЛМАСИН ЭКАН

Кимлигини
айтмади...

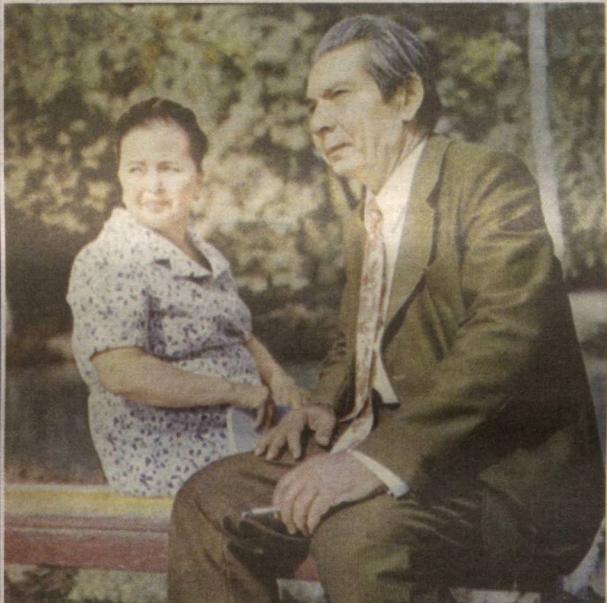
Фирдавс
чемпионлик камарини
сақлаб қолди

БУ МУҚАДДАС ВАТАНДА АЗИЗДИР ИНСОН!

Ўлмас сиймолар

Машраб
НУРИНБОЕВ
сурат-лавҳаси.

ОЙНИ ОЛИБ
БЕРАЙМИ...

Кўнгли гулдек чиройли шоцра Саид Зуннунованинг майин овози, меҳрибон қарашилари-ю нозиктаъблек ила ёзган шеърлари, ҳикоялари... гўёки баҳорга ўхшарди. Улар баҳордек гўззаликни ўргатарди. Мен, айниқса, Наврўз кунлари опани кўп эслайман. Бу йил яна шундай бўлди. “Ойни олиб берайми, гуллар териб келайми...” деб қизига айтган мунис алласи хаёлимдан сира кетмай қолди. Ва мен ўрисклар гуллаган кунларда севимли ёзувчимиз, Ўзбекистон Қаҳрамони Саид Аҳмад домла ва дилбар шоиримиз Саид апалар яшаган хонадонга йўл олдим.

Қаҳҳор баҳши РАҲИМОВ:

— Кўп жойларга бораман, айримлар тўй-томушаларда баҳшиларга қандайдир бошқачароқ қарашади. “Яна дўмбира эшитамиزم?! Эстрада йўқмикан?” деган висир-висир гаплар тарқалади. Шу вақтда менинг бутун баданим зарбага мойил бўлади. Нимадан куляпти улар?! Ўзининг устидан ўзи куляпти! Нима, бу мерос фақат меникими? Мен шунчаки ижрочиман. Ота-боболаримнинг асрий садоларини авлодларга етказмоқчиман. Шунинг учун овозларими еб, тирноқларими дўмбира гага едириб ижод қиляпман. Баҳшилар ҳам эстрадачи бўлиши мумкин эди. Йўқ, биз аждодлар анъанасини давом эттироқчимиз, чет мамлакатларга ҳам ёймоқчимиз.

4

3

«МАТБУОТ
ТАРҚАТУВЧИ»

АКЦИЯДОРЛИК
КОМПАНИЯСИ —
доимий
ҳамкоримиз!

— Ҳар йили кўкламда Тошкентта бахши-шоирлар оралайди. Газета-журналу радио-телевидениега бир сидра чишиб, ўлкамизга баҳор келганини билдириб кетасизлар-да!

— Шундай-шундай...

— Бахши бова, XX асрнинг биринчи ярмida Фозил Йўлдушга Эргаш Жуманбулбулдай, Пўлкан шоиру Ислом шоирдай улувлар ўтди. Иккинчи ярмida бахшилар анча сийрак келди, лекин, ким нима деса десину, зўри барни бир Қодир бахши бўлди. Ул зотдан тўрт ўғил қолди: тўнгичи сиз...

— Отадан тўрт ўғил, тўрт қизмиз. Тўрталамиз ҳам ижро қиламиш. Энди каранг, Қодир бахшидаги салоҳият, искеъдод бизларга бўлиниб кетган. Менга сўзи, Абдумуродга сози, Баҳодирбояға ўзи (фөли), кенжака укам Баҳромбойга бўлса овози ўтган.

— Тўрт ўғил йигилиб, Қодир бахши бўллояпсизларми?

— Баримиз йигилиб, бошқа бахшиларни ҳам кўша, Қодир бахшининг 50 фойзига бўйлашимиз мумкин. Ул зотда мўъжизавий санъат бор эди. Ҳар сўзида илм бор эди. Катта-катта олимлар отамнинг сўзидан маъно топган. Барча соҳанинг ор-номуси бўлади, кўргазмаси бўлади. Қодир бахши шундай инсон бўлиб тулоади менга. Юздан ортиқ достонни ёд билиш кийин. Кийин, ҳозиржавоблик билан сўз айтиш. Мана, масалан, мустабид тузум даврида бир терма куйлаб кетган:

Хулкар билан тарози
Бир бирдан норози.
Бемалал қичириди
Кремелнинг хўрози.

Қодир бахши юрт мустақиллигини кўрмади, лекин 70–80-йиллардада ёткачларни озод кўриши истади.

— Ўзи, бахшилар иходида ватанпарварлик мавзуси хамиши етакчилик килиб келган. Бугун минг йиллик анналаналар қандай давом этаяпти?

— Ҳа, ана энди нишонга урдингиз! Кўп жойларга бораман, айримлар тўй-томушаларда бахшиларга қандайdir бошқачароқ қарашади. «Яна дўмбира эштамизми?! Эстрада йўқмикан?» деган висир-висир гаплар тарқалади. Шу вактда менинг бутун баданим зарбага мойил бўлади. Нимадан куляпти улар?! Ўзининг устидан ўзи куляпти! Нима, бу мерос факат меникими? Мен шунчаки ижроиман. Ота-баболарининг асрар садолари ни авлодларга етказмоқчиман. Шунинг учун овозларимни еб, тирноқларимни дўмбирага

едириб ижод қиляпман. Бахшилар ҳам эстрадачи бўлиши мумкин эди. Йўқ, биз аждодлар анъанасини давом эттироқчимиз, чет мамлакатларга ҳам ёймоқчимиз.

— Анъананинг чегараси қандай? Бахши қай даражада ўзидан кўшини мумкин?

— Мерос бамисоли олтин ёмбидек гап, унга оз-оздан мис кўшиб борсангиз, юз йиллардан кейин аслини йўқота-

ш”ни айтасан, достон тугаган куни сен ҳам ўласан!” деган. Холёр бахши “Алпомиш”нинг яримини олти ой айтган. Тарихда бор бу. Ҳозир бизлар бир кунга етказолмаймиз. Мана, оғажон, биз қаерга қараб кетаяпмиз?

— Хўш, нима килиш керак?

— Давлатимиз бахшичиликка катта эътибор беряпти. Термида “Алпомиш” достонининг

Гурунг

ин (унгача ошналаримнинг даврасида хиргойи қилиб юрғич эдим). Укаларим ёш эди, бутун ор-номус менинг елкамга қолди. Энди ўйласам, одамлар мени тарбиялади: “Эй, сен кимнинг нима? Бўлсанг тузук бўл, бўлмаса йигишитир”, деди. Мактабда ишларидан ўша вактлар. Охири тушуниб, бор масъулиятни бўйнимга олиб, бахшичиликка кирдим.

— 32 ёшингида бутун Ўзбекистонга танилдингиз. Кейинчалик чет давлатларга гастролга бордингиз: АҚШ, Англия, Канада...

— Шу орада укаларим етишиб чиқди. Ҳозир улар мендан зўр, “Ана, Қодир бахшини эшитгандай бўляпмиз!” деди эл. Қенжамизга-ку, “Эх, мана, Қодир бахши ҳаёт экан!” дейишиди одамлар. Мен укаларимни етакладим. Абдумурод топ билан ашула айтигич эди. “Тўхта, бу билан узоққа боролмайсан. Сенинг аждодинг бахши ўтган. Боболарингнинг ишини қил”, дедим. Мана, у ҳам ўтган йили Ўзбекистон халқ бахшиси бўлди...

— Ўзингиз отангизнинг таълимини олганимисиз?

— Бўлмасам-чи, отам мени иккى йил етаклаб юрди. Бизга жуда қаттиқкўл эди. Давраларда кўшик айтсан, “Ариқа ўхшаб шадлирама, денгизга ўхшаб тўлкинланиб айт. Ариқ ёзга бориб куриди, денгиз эса куримайди!” дегич эди. Кўнгли ниманидир сезганими, сўнгги иккى йил ёнидан кўймади. Охири ишонч қосил қилиб, “Бўласан, болам. Энди бу ёёғига Ўзингай айтавер”, деган.

Отамнинг 32 ўшигиди бор эди. Бахшичиликда бу — рекорд! Нима учун? Шогирдни аввал ижодга ўргатиш керак. Бўлмаса, ёдкаш бўлиб қолади. Кейин бир достонни неча марта сўрангиз ҳам, бир хил қилиб айтб беравади.

— Сиз нечта достон биласиз?

— Отам 70 дан ортиқ достон билган. Биз эринчоқлик килдик, 40 дан зиёдини ўргандик. Колган бойлик кетди ўзи билан. Афсус!

— 2012 йил Қодир бахши таваллудига 75 йил тўйлади. Тўйга қандай тўёналар бор?

— Отамдан элликка яқин аудиокассета ёзиб олинган. Шуларни диска кўчиритириб, элизимга амруғон қилиш ниятизиз бор. Ӯйлибай қелсақ, шодиёналар Ўзбекистон Миллий университетидан бошланниши режалаштирилган. Кейин Карши давлат университетида давом этади. Энди катта тўй-тантана эса Деҳқонбодда ўтади. Насиб бўлса, хаммаларингизни кутамиз.

Фарруҳ ЖАББОРОВ
сұхбатлашди.

Машраб НУРИНБОЕВ
олган сурат.

СУВЛОҚ — тилимизда дарё ва умуман сув ҳавзалиринг ҳайвонлар, моллар сув ичадигина жой “сувлоқ” сўзи билан ифодала нади.

Турналар гоҳо сувлоқка бориб чўмилганидан кейин ҳам илиқ кумлоқда туриб, патларини шу хилда қуритишар эди.

Шукур Ҳолмирзаев

ҚИСМ ВА ҚОСИМ — бир қарашда бу икки сўзнинг бир-бирига алоқаси йўқдай туюлади. Чунки, уларнинг бири эрకа кишининг исми маъносиди келса, яна бири бўла маъносиде келади. Бирор, “Ўзбек тилининг этилологик лугати”да изохланишича, “Қосим” ва “қисм” сўзлари битта илдизга эта бўлиб, илдиз “бўлак”, “улуш” деган маъноларни англатади. “Қисмат” сўзи ҳам шу илдиздан ўсиб чиқсанлиги лутатда таъкидланган.

Анвар ўзини супанинг коронги қисмига олди.
Абдулла Қодирий

СЕГОҲ — “Шашмақом” таркибидаги тўртичини мақомнинг номи тилимизда “Сегоҳ” деб аталади. “Сегоҳ” сўзи “уч йўлли”, “уч ўринли”, “уч пардали” деган маъноларни англатади.

Сегохнинг 2-гурух шўъбаси “Мўғулчай сегоҳ” деб номланиб, Талқинча, Қашқарча, Соқийнома ва Уфар қисмларини ўз ичига олади.

“Ўзбекистон Миллий энциклопедияси”дан

ҚУНТ — тилимизда дик-қат қилиш, қунт билан ўрганиш, бирор ишни астойдил бажариш маъноларини англатадиган “қунт” сўзи кейинги даврларда асл маъносидан аниа йироқлашиб кетган. Чунки, “қунт” сўзининг туб илдизи итоаткорлик, тушкунлик маъноларини англатгани “Ўзбек тилининг изоҳли лутати”да таъкидланган.

Назокат, табиатан, бир нарсага киришса, астойдил қунт қиладиган... ўргатса, зеҳн кўйиб турадиган зийрак киз эди.

Шухрат

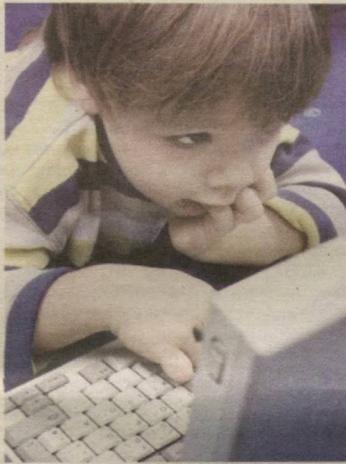
Эшқобил ШУКУР
тайёрлади.

Эртанин кундан умидвор инсон борки, фарзанд кўришни, уни одоб-ахлоқи гўзл, тарбияли, яхши касб эгаси қилиб тарбиялашни истайди. Боланинг бир ніхол каби ҳамиша эътибор, парваришга мухтож экани ҳақида кўп гапиришнинг ҳожати йўк. Бироқ кейинги пайтлардаги хамма ота-оналарнинг ҳам ўз фарзанди тақдирига бирдек эътиборли эмаслиги кўнгилда айрим мулҳозаларни уйтади.

Яқинда бир ҳамкасбим билан кетар эканмиз, компютер ўйинхоналаридаги ҳолат эътиборимизни тортид. Соат эндиғина кундузиги ўн бўлишига қарамайди, хоналар ўсмири ёшдаги болалар билан лиқ тўла. Улар орасида мактаб ўқувчилари ҳам бор. Компьютер каршисидаги болалар турли кўнгилсиз воеаларга тўла "ҳаёт" ичига кириб кетган-

КОРАЧИҚДАГИ МЕҲР

компьютер ўйинлари орқали
қаҳрга айланса...

ди. Атрофни куршаб олган шериклари эса бақириб-чақириб уларга маслаҳат берарди. Ўйин коидасига кўра "соҳиб" қанчалар шафқатсиз бўлса, рақибларни енгизи шунчалик осон кечади. Киргиз куролларининг энг зўрини таинлай бисла, галаба у томонда. Болалар киприк қоқмай экрандаги одамни "ўқка тутаяти", қилич билан бўлакларга бўлиб ташлаяти. Бунда раҳм-шафқат кўрсатилмайди, раҳмдиллиқ кўлган "қаҳрамон" курбон бўлади. Чунки "сен ўлдирмасанг, сени ўлдирадилар" акисдаги ўйиннинг "олтин коидаси"dir. Бадбашара маҳлуқлар қиёфаси сизи кишини сескантиради. Аммо ўсмирларнинг кўзи пишиб кетган...

Ўйиннинг янада бир жиҳати шундаки, шафқатсиз "қаҳрамон" ўрни келганида бошка чорасиз "қаҳрамонлар" билан уюшиб ҳаракат килишига ҳам тўғри келади. Кийин вазиятдан чиқиб олгач эса улар бир-бирига қарши уришади. Боягина бир-бирига "ёрдам" лашган хамкорлар энди душман. Мана, сизга мантиқизлик, шафқатсизлик, файриинсонийлик!

Энди айтинг, замондош, фарзандингиз ўйнаётган ўйинда кечайётган зўравонлик, соғтиқлини, бехаёлик, ўғирлик, бузуқлик эртага

га жангари, вожоҳатли бўлиш, ҳеч кимга раҳм қильмасидан бошқа нарсани ўргатмайди.

Шу ўринда эътиборингизга бошка бир маълумотни келтириши лозим топдик. Айрим хорижий мамлакатларда айнан шу каби ўйинларни ўннаш қатъян таъқиқланган. Масалан, Бразилия ўкумуни 2008 йилнинг бошида "Counter Strike" ни болалар соғлигига зарарли ҳамда зўравонликка ундовчи ўйин сифатида баҳолади, бир қатор чекловлар ўрнатган. Мамлакатдаги барча компютерлардан бу ўйин ўчириб ташланган. Ушбу қонунга амал қилмаган шахс ҳар бир кун учун миг доллар миқдорида жарима тўлауди.

Шундай экан, нега биз болаларимизни компютер ёнига болграб қўйимиз? "Counter Strike" каби ўйинлар келтириб чиқариши мумкин бўлган хавф наҳот ҳеч кимни ташвишлантирмаса!?

Коллежда тасхил олæтган ўқувчининг айтишича, ота-онаси ўнинг компютер ўйинхонасига келишидан хабардор. Бунинг учун пул ҳам беради. Машгулотларга бормаётганини эса уларни заррacha ташвишлантирмайди!

Ота-оналар, ўқитувчи-мурабийлар, хулас, кенг жамоатчилик учун бу борада хўшёрлик қилиши вақти аллакачон келган. Негаки, эртага бу ўспирин хуқубузарлик содир этса, хавобарлик кимнинг зиммасига тушади, катталарнинг-да! Бугун локайдик, эътиборсизлик қилсак, эртага афсус, надомат чекамиш.

Шахло ТОШБЕКОВА

Акмал САЙИД

Нолонни кўрганда, вайрон бўламан,
Нодонни кўрганда, хайрон бўламан.
Гоҳида ўзим ҳам тушунмолмайман,
Шайтонни кўрганда, шайтон бўламан!

Овозим, гулсарвим ёримга етмас,
Тажалли азоблар зоримга етмас.
Оқибат шу бўлди, сўймак ариди,
Энди кўз ёшларим доримга етмас.

Хурматли Акмалжон!

Кутлуг 50 ўшингиз муборак бўлсиз!
Умрингизга умр, оиласигизга хотиржамлик ва
юхидингизга бедор илҳом тилайман.
Дўстларингиз номидан Лукмон Бўрихон.

Бугуннинг мавзуси

унинг реал ҳаётига кўчмайди, деб кафолат бера оласизми? Йўк, дейизми бошингизги эгилиб.

Куни муттасил компьютер ўйинхоналаридаги ўтаётган болалар билан сухбатлашиб кўрсангиз, улардаги беандишилик, одобсизлик, кибр, анчайн беларволик сизни ташвишга солади. Уларнинг корачиқларига муҳларни бораётган қаҳрни илғаб, беихтиёр даҳшатга тушасиз.

Экранга муккага тушиб олганлар кўпроқ "Counter Strike", "Него", "HOD-2" деб атала-диган ўйинларни ёқтиришади. Уларда "Кандай қилиб бўлса-да, рақибинги ур, ўлдир, от, янч, шафқат қилма!" деган коиди хукмрон. Энг даҳшатлиси, бу ўйинлар ўсмириларон.

Эркакларга маслаҳат

АНДРОПАУЗАДАН ЧЎЧИМАНГ!

"Андропауза" грекча сўз бўлиб, андро – эрక, пауса – тўхташ, яны "эркаклик хусусиятининг тўхташ вакти" деган маънини англатади. Бу ҳолат кўпинча 50 ўшдан сўнг учрайди. Айрим холларда 30 ўшдан кейин ҳам кузатилиши мумкин. Унинг белгилари асосан кувватнинг пасайси яни жинсий муносабатга кизиқишинг сўниши билан характерланади. Бу оддит билан айтганда, эркаклик фолиятига боғлиқ бўхрон бўлигини кольмасдан, балки руҳиятнинг ҳам "синиш вакти" хисобланади.

Хўш, бундай ҳолати тиббиётда кандай баҳо берилади? Бу ўтканини жараёнми, ёки?.. Кузатувлар шуни кўрсатмоқдаки, ушбу ўзгаришларга аксарият эркаклар деярли эътиборсиз қарайди, ҳатто буни орнининг умумий қариши ёки аёлига нисбатан кўнгли бораётгани билан изоҳлайди. Энг ёмони, ушбу даврда айримларда ҳаётга, ўз ишига ҳам кизиқиши, иштиёқ сўна бошлади.

Хорғинлик, толикиш кўп кузатилиди.

Кўпинча, "стресс"га тушган киши мутахассис ёки психология мурожаат қилмайди. Афсуски, кўрилган енгил-елли чоралар унга деярли фойда келтирмайди. Аксинча, янада оғирроқ тушкунлик даври бошланади.

Эркаклик менопаузасининг турида ўшда турлича кечиши орнинда тестестерон гормонни миқдор билан эркак ва аёлдаги жинсий ҳоҳиши "бошқарди", яни жинсий сифат бўлишиустунлик, жўшқунлик, куч, ўзига ишонч, тана шакли, терининг тук билан копланиши даражаси ва ҳатто хид (ферамонлар) ишлаб чиқилишини таъминлайди. У эркакларда уруғ ишлаб чиқши ҳамда кувват (потенция) ни назорат қилиди ва хомила пайдо бўлишида етакчи ўрин тутади. Илимий тадқиқотлардан маълум бўлишича, тестестерон миямиз фолияти ва иход, жисмоний ҳаракатга бўлган қобиљитимиз, ҳатто фикрлаш тарзи-

зилар осонликча таслим бўлиб, жинсий фаолликни эрта якунлайди. Айримлар эса, секин-асталик билан 80 ва ҳатто 100 ўшда ҳам ўз жинсий фаолиятини тўхтатмайди.

Андропаузанинг клиник белгалири турлича, яни бир-бирига ўхшамайди. Шунинг учун ҳар доим ташхис кўйиш вактида тестестерон танқислигини анилаш ачча мушкул. Ҳар қандай гормонал мувозанатнинг ўзгаришини анилаш учун бемор биринчи навбатда клиник ва биохимик текширулардан ўтиши шарт.

Ҳозирги вактда тестестерон камайганлиги анилангач, уни мувозанатга келтириш усуслари мавжуд. Бу эса эркакларнинг жинсий фаолиятда янада фаол ва хушчак-чақ бўлиб қолишини таъминлайди.

Баҳодир РАҲМАТУЛЛАЕВ,
тиббиёт фанлари номзоди,
1-Тошкент шаҳар клиник
шифохонаси урология
бўимиши шифокори.

«ЎҚТАМХОН-НУР» ўкув маркази

куйидаги ўкув курсларига тақлиф этади:

Тикувчилик — 3 ой, бошловчилар — 6 ой.
Тўй ва оқшом либослари — 1-2 ой.
Аёллар костом-шими,
плаш-пальто — 1-2 ой.
Хамишира — 6 ой. 4 ойи ўқиши,
2 ойи амалиёт.
Хамишира (тезкор) — 3-4 ой (амалиёт билан).
Тиббиёт массаж — 2 ой. Нуктари — 1 ой.
Торт ва пишириклар — 2 ой.
Пишириклар олий курси — 1 ой.
Ўйғур, Европа таом ва слатлари — 1 ой.
Аёллар сартарошлиги — 3 ой.
Тўй ва оқшом турмаклари ва макияж — 1 ой.
Бухгалтерия хисоби — 3 ой.

Барчаси амалиёти билан

Ётоқхона мавжуд.

Ўқишини тутгатгандарга ДИПЛОМ берилади.

МАНЗИЛ: Юнусобод тумани 3-мавзе 1-уй 31-хона.

МУЛЖАЛ: Юнусобод деҳкон бозори орқасида.

Тел: (8 371) 221-17-95, 221-77-72, 225-97-93 (18⁰⁰дан 22⁰⁰гача).
ФИЛИАЛ МАНЗИЛИ: Ҳамза тумани Фарғона йўли кучаси 4-ий 40-хона. МУЛЖАЛ: Кўйлик
кимий бозори рўпариасида.
ТЕЛ: (8 371) 295-97-82, +99897 785-90-30 (кундузи)

Рахматова Матлуба Рамазоновнага Чилонзор тумани кадастри хизмати то-
монидан берилган 24-мавзе, 34-ий, 22-хонадонга тегиши бўлган №607 маъ-
лумотнома йўқолганини сабабли БЕКОР ҚИЛИНАДИ.

Ҳаммамиз ҳам турли эртаклар, чўпчак ва ривоятлар эшигит катта бўлганимиз. Уларда деб, пари, семург каби тимсоллар тилга олинади. Кундалик ҳаётимизда ҳозир ҳам шайтон йўлдан урди, алваси босди, жин чанди сингари ибораларни ишлатамиз. Аммо ўша "мавжудотлар" даҳрийлар тили билан айтганда, йўқ ердан йўлаб топилинг нарсаларни ёки гоҳгоҳида бизга ўзларининг кимлигини эслатиб турдиган хилматларми? Нима бўлгандა ҳам инсон тафаккури ҳозирча руҳитимиздаги кўлгина пинхоний (эҳтимол, илоҳи) ходисаларни изоҳлаб беришга кодир эмас. Аслида бу янглиг воеалар сирлиги чоқса янада маъқулдир балки.

...Бир неча йил бурун ақлбовар қимлайдиган воқеага гувоҳ бўлган эдим.

Эрталаб хоразмлик экстрасенс ҳақидаги мақолани ўқиб ўтирасм, телефон жиринглади. Дунёдаги гаройиб ҳодисаларга кизикил, улар ҳақида ёзиб юрадиган дўстим экан.

— Дарроқ кийининг, — деди у ховликин. — Бўйинбог бօглаш шарт эмас, куёв кўрдига бораётганингиз йўқ. Юнусободдаги ...раками уй олдига боринг. У ерда кўз кўриб, кулоқ эшифтмаган томоша бўялти!

Ўзим ҳам Юнусободда яшаганим учун айтилган манзилини осонигина топиб бордим. Катта йўлдан ичкаридаги тўрт қавати уй. Ховлида худди тўполон ёки баҳтсиз ходиса рўй бергандек йигирма-уттиз ғочли тўплланган. Одамлар вижир-вижир қилиб ўзаро гаплашишади. Йўлакка кираверишда чинни идишнинг синилари сочилиб ётди.

Аста юқорига кўтарилидим. Бир хонадон эшиги ланг очик. Ичкаридан ўнгир-ѓўнгир овоз эшилтилади. Остона ҳатладим. Залдаги диванда ҳалиги оғайним билан яна иккичи-уч киши ўтирибди. Бир четга чўйдим. Мен шундагина ерда ётган пиёла, лопчика синиларига, ҳар хил суратларга эътибор қилдим. Тўрдаги шкаф кийшайб турар, кўрпачалар тўзиб ётарди. Мен "німа гап" дегандек дўстимга қарасам, у шошманг, ҳозир ҳаммасини кўрасиб, дегандек ишора қилди. Шу пайт ичкари хонадон тасвиричи йигитни эргаштириб ўй бекаси чиқди. Исли Сурайё экан.

Дўстим аёлга ўғирилди:

Бу дунёда шундай инсонлар борки, улар бокий дунёга риҳлат этгандаридан сўнг ҳам ортларидан тириклигидан адо этган хайрли амаллари учун фарзандлари, танишибилишлари самимий раҳмату миннатдорчиллик сўзларини эшишиб юришади.

Қаҳрамон Абдуллаев ҳам ана шундай яхши ном билан ёдга олинадиган инсонлардан эди. Отам 1960 йилларда ҳозирги Ўзбекистон миллий универсitetining тарих факультетини тутатиб, йўлланма асосида Андижон давлат педагогика институтида ўқитувчи сифатида иш бошлаган экан. Кейин эса 1964-1967 йилларда Тошкент халқ ҳўжалиги инститutining сиёсий иқтисод кафедраси аспирантурасида тахсил кўргач, иммий изланиши, тадқиқот ўтказиш усбубиятини ва йўл-йўригини эгаллаш

— Ола, нима бўлганини энди ўзингиздан эшитайлик.

У четроқса омонатина ўтириди. Кўнгли тўлиб турган экан шекилли, ҳасратини тўкиб солди:

— Пешонамда ёлгиз ўғлим бор — Маратжон. Яқинда ўлантирувдим. Келиним барака топсин, одобли, фаросатли, кўл-оёғи чақон. Жоним кириб қолди.

Ўғлим

хам

Карасам, ҳув авани шкаф очилмаган, тақинчоқларим ҳам, пулларим ҳам хойида. Бошим қотди. Кўни-кўшинилар билан апоқ-чапоқмиз. Бироннинг ўйига кирадиган аҳомик болалар йўқ.

— У барабашка, — деди Гҳарғифа ўхшаш темир таёқча билан пиёла синигини текшириб ўтирган физик олим. — Уни

си экан. Шифонер ланг очик, шифтдаги катта қандидада келлининг жемпери осилган. Каравотда, шойи ёпкич устида бир даста оппок атиргул.

— Ана, тагин гул олиб келибди, — деди Сурайё лабини тишлаб. — Ҳар куни бир даста гул ташлаб кетади куриб кетгур...

— Демак, бу пари сизнинг келинингизга ошик экан, опажон, — деди "Сирли олам" журналида ишлайдиган ёш қаламкаш.

— Қанақасига ошик бўлади? — астойдил куюнди Сурайё. — Бироннинг хотинига кўз олайтириши яхши-ми?

Иигит елка қисиб кууди:

— Ҳа, энди, муҳаббатнинг кўзи кўр дейдилар-ку, опа, нимаям қилардин-гиз...

— Бу машмаша қаҷон бошланди? — деб сўради кимдир.

— Тўйдан кейин,

— деди Сурайё уф тортиб, — келининг кичик чилласи чиқмасиданоқ тинчимиз бузилди.

Худди қасди бордек унинг буюмларини остин-устун килади. Бир қарасанг, кўрпачалар

ерда ағанаб ётган бўлади.

Бир қарасанг, тақинчоқларини тўплаб, ёстиқка

уийб кўяди. Бир

кунни келинмой чой кўйгани ошхонага чиқса, човумга сув қайд на турганиши. Бунакада бир кунмас-бир кун ўйимизга ўт кўйиб юборади, ноинсоф. Нима қилишина билмайман. Бошим котиб қолди.

— Ўғлингиз уйкусидан бозовта бўлмайданимкан! Одатда ошик парилар кўёба ҳам тинчлик беришмайди.

Сурайё шошиби қолди. Бизларга бирма-бир бокиб чиқяч, яна гинахонлик кила кетди:

— Вой, нега унака дейсиз, ўргилай! Мен Матлубаҳонни зўрлаб олмаганман. Ўғлим иқаласи обдон синаб, кейин турмуш қуришган. Келиннинг муним йўқ. У бечора ҳам нима қилисин? Кўзга кўринмас бир маҳулк ҳаётига аралиши, тунда уйқусини, кундуз кулгусини бузаверса. Ҳар сафар кровератда гул кўрганда йиглайди, шўрлик. «Ойнож, менда гуноҳ йўқ, илтимос, хафа бўлманг», деб зорланади.

Бир ойча ўтиб, шу томонга яна йўлим тушди. Сурайё билан Маратдан хабар олгани уларнинг кириб ўтдим.

— Худога шукр, безоридан кутулдик, — деди ғамгин оҳангода Сурайё. — Лекин Матлубаҳон кетиб қолди...

«Охирни ниятига ётибида-да»,

дедим ичимда ва Сурайёни оутуган бўлдим.

Сирли олам

Мехмонлар Матлубанинг ўзи билан ҳам гаплашмоқчи бўлиши. Лекин уйда йўқ экан, бир-икки кунга отасининг кетиди.

Анчадан бери бир чеккада жигмина ўтирган эзлий шўлардаги оқсан киши гаплашади.

— Мен тиббиёт техникумида ишлайман. Матлубаҳон бизда ўқиди. Тиришоқ, одобли, зийрак қиз. Олдинига тушунмасдан ундан хаф бўлиб ҳам юрдим. Дарс пайтида Матлуба ўтирган стодда бехосдан бир

кути конфетми, чиройли торти, пайдо бўлиб қолади. «Бу не қилик, дугоналарингизи чалғитман!», деб уришган бўламан. Кейин бўлсам, киз бечорада айб йўқ экан. Қандайдир "номалмай кўл" совга-салом ташлаб кетар экан. Мен факат кўрганларимни айтдим.

— Бу машмаша қаҷон бошланди? — деб сўради кимдир.

— Тўйдан кейин,

— деди Сурайё уф тортиб, — келининг кичик чилласи чиқмасиданоқ тинчимиз бузилди.

Худди қасди бордек унинг буюмларини остин-устун

килади. Бир қарасанг, кўрпачалар

ерда ағанаб ётган бўлади.

Бир қарасанг, тақинчоқларини тўплаб, ёстиқка

уийб кўяди. Бир

кунни келинмой чой кўйгани ошхонага чиқса, човумга сув қайд на турганиши. Бунакада бир кунмас-бир кун ўйимизга ўт кўйиб юборади, ноинсоф. Нима қилишина билмайман. Бошим котиб қолди.

— Ўғлингиз уйкусидан бозовта бўлмайданимкан! Одатда ошик парилар кўёба ҳам тинчлик беришмайди.

Сурайё шошиби қолди. Бизларга бирма-бир бокиб чиқяч, яна гинахонлик кила кетди:

— Вой, нега унака дейсиз, ўргилай! Мен Матлубаҳонни зўрлаб олмаганман. Ўғлим иқаласи обдон синаб, кейин турмуш қуришган. Келиннинг муним йўқ. У бечора ҳам нима қилисин? Кўзга кўринмас бир маҳулк ҳаётига аралиши, тунда уйқусини, кундуз кулгусини бузаверса. Ҳар сафар кровератда гул кўрганда йиглайди, шўрлик. «Ойнож, менда гуноҳ йўқ, илтимос, хафа бўлманг», деб зорланади.

Бир ойча ўтиб, шу томонга яна йўлим тушди. Сурайё билан Маратдан хабар олгани уларнинг кириб ўтдим.

— Худога шукр, безоридан кутулдик,

— деди ғамгин оҳангода Сурайё. — Лекин Матлубаҳон кетиб қолди...

«Илоё, айтганингиз келсин», деб Сурайё юзига фотоҳ тортиди. Биз ҳам шўрлик онага ёргу кунлар тилади...

Бир ойча ўтиб, шу томонга яна йўлим тушди. Сурайё билан Маратдан хабар олгани уларнинг кириб ўтдим.

— Кизим, сизга Аллоҳ сабр берсин. Бундай ҳолатда сабордан ўзга чора ўй. Ибтидо бор, интиҳо бор, бир куни бу ташвишлардан албатта кутуласиз.

«Илоё, айтганингиз келсин», деб Сурайё юзига фотоҳ тортиди. Биз ҳам шўрлик онага ёргу кунлар тилади...

Бир ойча ўтиб, шу томонга яна йўлим тушди. Сурайё билан Маратдан хабар олгани уларнинг кириб ўтдим.

— Худога шукр, безоридан кутулдик,

— деди ғамгин оҳангода Сурайё. — Лекин Матлубаҳон кетиб қолди...

«Охирни ниятига ётибида-да»,

дедим ичимда ва Сурайёни оутуган бўлдим.

Сайдулла СИЁЕВ

Ёдимда, қачонки, маҳалламиизда ёки қариндош-уруғаримизницида тўй-маърака, бирор маросим уюштирилса, дадам ҳаммадан один бориб, чин дилдан хизматга шайланарди. Айримларга ўшшаб, мен фалон жойда ишлайман, профессорман, деган калондимоғлик килиб ўтирамасди. Ҳайт, Наврӯз байрамлари бўладими, туғилган кунлардам, албатта чин дилдан дуо, тилаклар айтиб, ҳар биримизга атласми, адрасми, хуллас, миллий нарсаларни улашарди. Айниска, оиласий даврларда кечадиган гурунг-сұхбатларда ҳаммамизга қарата "Илм олинглар болаларим, ўқиган одам ҳеч қачон хор бўлмайди, ҳар доим кўлларингдан келгунча яхшилик килинглар", ортингиздан факат яхши ном қолсин" деб насиҳат беришни канда қилимасди.

Дилфуз АБДУЛЛАЕВА, Тошкент шаҳар Ҳаккасарой туманидаги 160-мактаб ўқитувчisi.

ПАРИ ОШИҚ БЎЛМАСИН ЭКАН

хурсанд. Отаси ўтиб кетган. Учловлон қора қозонни қайнатиб, тинчтина яшаттган экан. Бир куни ишдан келсан, эшик очик. Келин ҳунар мактабидан ўқиди. Үқишидан вақтлини кайтибида-да, деган ҳаёлда ичкарига мўраладим. Матлугти ўрнидан ҳалиб, останга келиб қолиди. Ерда идиш-товоқлар сочилиб ётибди. Йиғор тозига ҳар хил суратларга эътибор қилдим. Тўрдаги шкаф кийшайб турар, кўрпачалар тўзиб ётарди. Мен "німа гап" дегандек дўстимга қарасам, у шошманг, ҳозир ҳаммасини кўрасиб, дегандек ишора қилди. Шу пайт ичкари хонадон тасвиричи йигитни эргаштириб ўй бекаси чиқди. Исли Сурайё экан.

Дўстим аёлга ўғирилди:

— Ўғлингиз ичмайдими? — деди кимдир.

— Йўй... Ҳудо сақласин-е, уйгам олиб қелмайди. Бу шиша ўлгур қайдан келди экан, деб ҳайрон бўлдим. Аввалига куппа-кундуз куни ўғри тушдикан, деган ҳаёлга бордим.

Бу келин-күбенинг ўтиқона

ОРТИДАН ЯХШИ НОМ ҚОЛДИ

мақсадида Тошкент давлат иқтисодиёт университетида фаолият юритади. Мазкур даргоҳининг жонкуяр олимлари билан илмий ҳамкорликлари натижаси ўларок, олий ўқув юртларида ижтимоӣ-гуманитар фанларни, айниска, иқтисодиёт назариясини ўргатиши, ўқитиш ҳамда ўқув услубларини тасомиллаштиришга доир кўллаш маколалари, методик кўлланмалари ва тўпламлари чол этилади. Уларнинг аксарияти буғунги кунда ҳам катор олий ўқув юртларида кенг кўлланимодида. У киши иқтисод фанларни номзоди, профессор бўйиш билан бирга кўллаш яхши сифатлари балан ҳам катта обрў-эътибор қозондан ҳади. Шу бойси бўлса керакки, ҳозиргача ҳамкасбу шогирдлари у ки-

шининг эзгу ишларини ҳурмат-эҳтиром билан хотирлашади.

Энг ибратли жиҳати, отам ҳар қандайдар шароитда ҳам оила масаласини биринчи ўринга кўяр, машҳур шоиримизнинг "Ўйда тинчи бўлган йигитнинг" деган шиорнамо сатрига амал қилиб, онам билан бамаслаҳат иш тутган холда уч ўғил, бир кизни ҳалол ризқ-насиба билан вояжга етказди. Волидам ҳам ўқитувчи бўлганликлари боис ўйимизда илму маърифатга, айниска, китобга, адабиётга меҳр-муҳабат ўзгача руҳда шаклланган экан. Буни қарангки, ана шу тарбиянинг таъсири сабабми, мен ҳам муаллимларни, касбини танладим ва отонамдан ўрғанган бой тажрибаларни буғунги кунда ўз педагогик фаолиятимда кўллашам. Бъаъзан ёшли каттарор устозларим "Зиёли инсонларнинг фарзанди эканнингнеч ҳеч қачон унтумга" деганида фарҳланиб кўяман ва имкони борича ана шундай ётироф ва ишончга лойик бўлиш учун интиламан.

Ёдимда, қачонки, маҳалламиизда ёки қариндош-уруғаримизницида тўй-маърака, бирор маросим уюштирилса, дадам ҳаммадан один бориб, чин дилдан хизматга шайланарди. Айримларга ўшшаб, мен фалон жойда ишлайман, профессорман, деган калондимоғлик килиб ўтирамасди. Ҳайт, Наврӯз байрамлари бўладими, туғилган кунлардам, албатта чин дилдан дуо, тилаклар айтиб, ҳар биримизга атласми, адрасми, хуллас, миллий нарсаларни улашарди. Айниска, оиласий даврларда кечадиган гурунг-сұхбатларда ҳаммамизга қарата "Илм олинглар болаларим, ўқиган одам ҳеч қачон хор бўлмайди, ҳар доим кўлларингдан келгунча яхшилик килинглар", ортингиздан факат яхши ном қолсин" деб насиҳат беришни канда қилимасди.

Дилфуз АБДУЛЛАЕВА, Тошкент шаҳар Ҳаккасарой туманидаги 160-мактаб ўқитувчisi.

КИМЛИГИНИ АЙТМАДИ...

— Алло, “Оила ва жамият”ми?”

— Худди шундай.

— Мен Наманган шаҳридан қўнғирик киляпман. Нотариусда ишлайман. Кечакирик келиб, шу газетадан эканлигини, хукукий мавзуларда мақолалар ёзишини айтди.

— Ўзини танишилди? Ислим-шарифи ким экан?

— Асли Уйидан, Муроджонман, деди. Туппа-тузук кийинган, бўйин-боги ҳам бор.

— Ҳуш, хизмат ва сафар гувоҳномаларини сўрдамдингизми? Мақсади нима экан ўзи?

— Буёғи ўзбекчилик, одамнинг юзи иссик, очиги, сўрломмадим. Тижорат йўли оркали мақолалар уюштирашиб. Бизга режа асосида чи-кишлар белгиланганини айтди, кейинроқ келишини айтди. Нима, бундайдай мухбир сизларда ишламайдими?

— Йўқ!

(Таҳририятга бўлган қўнғироқ)

Яқинда Тошкент вилояти туманларидан биррида ўтказилган мәйрифий тадбирда қатнашдик. Анжуман бошланишига ярим соатча вакът бор эди. Қабулхона-нада ўтирибмиз. Ҳоким ёрдамчиси ва котибанинг кўли кўлига тегмайди. Гоҳ хизмат телефоно, гоҳ “сотка” жиринглайди, кимдир қоғоз кўтагран, яна бирор жигитбонро холатда қайсайдир раҳбарни излайди. Бир пайт савлат тўкиб,

иқки киши кириб келди-да, ёрдамчининг ёнига бориб, хокимни сўради. У секингина “Йигилишда, ҳозир тугайди, узр, кимисизлар?” дебди, халигилардан бирни “Тошкентдан, меҳмонмиз, каттанинг ўзлари билади” деб дўк урди. Ёрдамчи ҳам бўш келмади: “Хўл, меҳмон акалар, ислим-шарифлариниз, хужжатла-рингиз борми ўзи? Мен ким деб таништирилганни сизларни?” Оқ кўйлак, бўйинбоглиси дағдаға кила кетди: “Кимлиги-мизни сўраб ўтиргандан кўра, боғлан-ни и н г - ч и , қачон келаркин, вақтимиз зик”...

Шу маҳал залда тадбир бошланиши колди. Биз ичкарига кириб кетдик. Анжуман кўтарини кайфиятда ўтди. Лекин негадир, машварат тугағунча ҳалиги димогдор, ўзини таниширишга оғиринган кимсалар кўз олдимиздан кетмади. Шахарга кайтаётганимизда янагэчил, хушумомала ёрдамчини кўриб колдик. “З, нимасини айтасиз, ҳар куни шу ахвол. Билмайман, шунака тоифа одамлардан безор бўлдик. Алиса тайинли мақсади йўқ, аммо асабга тегиб,

ишдан қолдиради ҳаммани. Кимлигини сўрасангиз, негадир жони чиқади. Ахир ислим-шарифи, вазифаси пешонасига ёзиб кўйилгани йўқ-ку!” деб ёзгириб колди...

Шундайлар орасида “уддабурон” мухбир-журналистларнинг ҳам учраётганинг бор гап. Бўлмаса, наманганлик нотариус опа таҳририяти-мизга қўнғироқ килиб ўтиргасди. Энг ачинарлиси, бундай соҳта сұмбатли кимсаларнинг таъмагирлик, товлама-чиликка кўл уришига бизнинг ўзимиз йўл очиб бермаяпмизми? Ким бўлишидан қатъи назар, беш begona одам хузвирингизга кириб келсаю салом-аликдан сўнг ўзини очик-ошкора таниширимаса, мақсад-мулдаосини аниқ баён қиласа, нахот сизда шубҳа туғилмайди? Ҳатто ўзгаларнинг ҳақ-хукук, манфаатларини химоя қилишга масъуль бўлганлар “Ҳа энди, юз хотирчилик, сўраш нокулай”, деб турса, бошқаларга нима дейсиз?

Юқоридаги оддий қўнғироқ баҳона-сида барча кортдошларимизни яна бир огохлика чорламоқчимиз. Негаки, ўзини асрарнини ўзи асрайди, деган гап бор.

Моҳинур КОДИРОВА

ТЎЙ БОШҚА, АЗА БОШҚА-КУ!

“Маросим маломат келтирмасин” – 15-сон

Шубҳа мақолани ўқиб, унчалик ҳайрон бўлмадим. Нега дейсизим? Чунки Қашқадарёда таъзияда пул тарқатиш, овқат едириш борлигини билардим, лекин бу қадар катта сарф-харахат қилинини биринчи бор эшигидим. Бизнинг водий тарафларда эса бу бошқачароқ қўринишида, яъни кейинги пайтларда тўйлардаги, таъзия маросимларидаги ҳам асосан хотин-қизлар “фаолийлар” қўрсатишшапти.

Яқинда Фарғонада яшайдиган бир кариндошимиз эллик ёшида дунёдан ўтиб колди. Мархума эндиғина бир қизини турмушга узатган, ўзини унаштириб, тўй килиш арафасида юрган эди. Тўғри, авваллари ҳам таъзияда қатнашганман. Бирок бу галгиси жудаям ошиб тушди. Ҳовлида аёллар кўплиги боис эрраклар якин кариндошларни кўчада кутиб олишди. Ичкари уйда эса раҳматлининг қизи оғир жудоликка чи-долмай дод солиб йўлгар, жигаргўшларни уни овтиши билан овора эди. Бир пайт йигилганлар “Ана, дастурхониям келди”, деб қолишибди. Бозига оппол рўмол ташлаб олган, олтмиш ёшлардаги аёл бандаликни бажо келтирган аёл ётган хонага кириб кетди. Ортидан мархуманинг синглиси иккита тугун кўтариб ўтди. Ён-веримда шивир-шивир бошланди: “Энди олди-берди, тугун-мугун тарқатиш қизииди”.

Энг қизиги, ичкарида бўлаётган гап-сўзлар ўшилтилиб турарди: “Манави матоларни онам укамнинг тўйига деб йикканди. Келгандарга тарқатиб юборсангиз, мен яна қаердан оламан? Бир-иккитага берсангиз бўлди-да, илтимос опажон, колгани турсин”, деб ялиниб йигларди опанинг қизи. “Опам шўрлик бу дунёга келиб нима кўрди? Буюм топилади, одамларни рози қўлсак, савоби ўзига тегади, тарқатаверинг” дерди сингил. Энди дастурхончининг овози келди: “Рўмоллари камрок экан, айвондагиларга етмайди, Гулчехра дўкончини чакирилган, яна олиб келсин”. Бир зумда...тасаввур қилинг, азага келган аёлларнинг қай бирига мато, қай бирига рўмол тегди...

Рост, водийда тўйига келган аёлларга рўмол улашиш русуми азалдан бор. Минг афсуски, бу одатнинг энди азага ҳам кўчгани кишини ўйлантиради. Эсимда, илгарилири ёши улугроқ киши оламдан ўтса, беш-үн нафар кексага оқлик тарқатилар, уларни хеч ким ичкарига олиб кирмас, кейинроқ тилани ё мухтоҷларга бериб юборилар эди. Кечаги тавъиядаги кулгули, йўқ, қуидиргулук воқеаларга эса қандай баҳо бериши мумкин? Нахот, энди айримлар таъзияга ҳам бирор нарсалди бўлиши илинжидаги бориша? Бу гуноҳ эмасми?

Ифтихор ЮСУПОВА,
Фарғона филология.

**Муассислар: Ўзбекистон Хотин-қизлар қўмитаси, «Болалар ва онлаларни кўллаб-куватлани» ассоциацияси
(Болалар жамгармаси) ва «Соғлом авлод учун» ҳалқаро хайрия жамгармаси**

Таҳририятга келган кўлэзмалар муаллифларга кайтарilmайди. Реклама материалларни мазмуни учун таҳририят жавобгар эмас.

«Шарқ» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси босмахонасида чоп этилди. Тошкент, Буюк Турон қўчаси, 41-йўл. Босиша топшириш вақти – 15:00. Босиша топширилди – 15:00.

E-mail: oilavajamiyat@sarkor.uz

ISSN 2010-7609

9 77 2 0 1 0 - 7 6 0 0 7

МАНЗИЛИМИЗ: Тошкент – 100000. Амир Темур қўчаси
1-тор қўча, 2-йўл. Мўлжал: Олой бозори ёнида

Боши мұхаррір:
Норқобил ЖАЛИЛОВ

Навбатчи мұхаррір — Санжар РУСТАМОВ
Сахиғалови — Оқил РАХМОНОВ
Мусахихлар — Сайдагани САЙДАЛИМОВ,
Гулноза БОБОЕВА

Гулноза САЙДАЛИМОВ кизи.

Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигига 0169-ракам билан 11.01.07 да рўйхатга олинган. Буюртма Г – 428. Формати А-3, ҳажми 2 табоб. Адади – 10790. Баҳоси келишилган нархда.

ОБУНА ИНДЕКСИ – 176

Кабулхона: (тел/факс) 233-28-20
Котибиат: 234-76-08
Мухбирлар: 233-04-50
«Оила» бўлими: 234-25-46

Web-site: oilavajamiyat.uz

1 2 3 4 5

ФИРДАВС ЯНА ЧЕМПИОН

Пойтахтимиздаги “Ўзбекистон” спорт мажмусида профессионал муйтайдилар ўтасида “Буюк ишқи йўли” соврини учун ҳалқаро турнир бўлиб ўтди.

Мусобака ҳаморларимиз билан бирга Таиланд, Малайзия, Россия, Литва ва Бразилиядан энг кучли профессионал муйтайдилар голибик учун куч синашди.

Мусобаканинг марказий жанги ҳаморларимиз, муйтайдилар бўйича ҳаваскорлар ўтасида ҳар карра ҳамони ҳамони оғизиҳо майдонида. Ҳар кимни соҳиби Фирдавсий Ҳолмуродов ва лиявалини Евгений Каунитетис ўтасида ўтказилди. Бахсада Ф.Холмуродов ракибини биринчи раунддаёқ нокаутга учратди.

Шунингдек, “Буюк ишқи йўли” соврини учун ўтказилган рейтинг жангларида рингга чиқсан Шуҳрат Ботиров россияли Евгений Макинини, Азиз Назаров таиландлик Чанггуак Ситтермусбун, Саидхамад Орипов малайзиялик Чи Жиан Кайни, Юсуф Иброримов эса бразилиялии Марсело Тенориони мағлубиятга учратди.

ШАХМАТЧИЛАРИМИЗ МУВАФФАҚИЯТИ

Брунейда шахмат бўйича ўтказилган “Brunei Samrotmans Memorial Grandmaster Open – 2012” ҳалқаро турнири самарқандлик гроссмейстор Марат Жумаев галабаси билан якунланди.

Мусобакада олти ярим очко жамариди, биринчи ҳаринни эгаллаган тажрибада шахматчимиз, муйтайдилар мезбонлар ва килини, филиппинлик Жозеф Тургеза, въетнамлик гроссмейстор Дао Тиен ва индонезиялик Андика Питран маглубиятга учратди, ўз ҳаморларни Жаҳонгир Воҳидов, Тоҳир Воҳидов, филиппинлик Стивен Яп Ким, хиндистонлик Динеш Шарма ва Жха Шрирам билан дурдан ўйнади.

Ҳалқаро тоифадаги спорт устаси Жаҳонгир Воҳидов ҳам мусобака давомиди 6,5 очко жамариди, кўшимча кўрсаткичлар бўйича иккичи ўринни эгаллаган бўлса, яна бир гроссмейсторимиз Тоҳир Воҳидов олти очко билан кучли тўртликдан жой олди.

Интернет манбалари асосида
Илҳом ЖУМАНОВ тайёрлади.